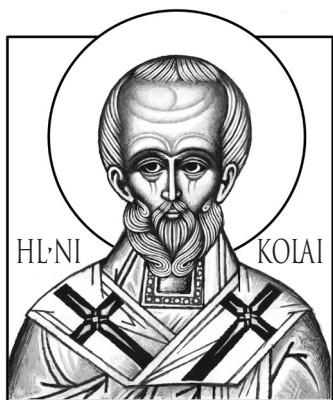

**ÅRSMØTE /
GENERAL-
FORSAMLING**

For Den Ortodokse Kirke
i Norge /
Hellige Nikolai
Menighet

Søndag 24. februar

Umiddelbart
etter liturgien
I underetasjen
Tvetenveien 13.

*Oppslag
med saksliste
i kirken*

For Menighetsrådet
f. Johannes, forstander

**Nº 1
2019**

HELLIGE NIKOLAI MENIGHETS BLAD

HL. NIKOLAI ORTODOKSE MENIGHET er nå understilt patriarken
IRINEJ i Beograd, og biskop DOSITEJ i Stockholm. Gud skje lov!

Vi takker Gud for patriarken Bartolomeos' beslutning
angående eksarkatet i Paris og erkebiskop JEAN.

Vi takker også biskop DOSITEJ for at han har tatt oss imot!

Hellige Nikolai menighet forsetter
som en menighet av russisk opprinnelse og tradisjon
under patriarken IRINEJ's kanoniske omofo.

Многонациональный Православный Приход Русского Происхождения и Русской Традиции под каноническом омофором Патриарха ИРИНЕЯ Белградского.

*Hellige Nikolai kirke Tvetenveien 13, 0661 Oslo ♦ facebook: <https://www.facebook.com.groups/HelligeNikolai/>
<http://www.ortodoks.com> ♦ postgironr.: 0532 1267426 ♦ IBAN: NO91 bankkontonr.: 2050.03.19357 SWIFT: DNBANOKK
 Forstander: Arkimandritt Johannes ♦ mob.: 472 71 396 ♦ e-post-adresse: fader.johannes@ortodoks.org*

ADRESSER & TELEFONNUMMER	GUDSTJENESTER I OSLO, SANDNES, BERGEN OG HURDAL:		
hierodiakon: fader Serafim, mob. 952 40 546	DEN GUDDOMMELIGE LITURGI ► søndager kl.11:00, ukedager kl.10:00. Liturgi på norsk 1. og 3. sønd. i mnd. / kirkeslavisk og norsk 2. og 4. sønd. i mnd.		
leser: Ronald Worley	<i>sivil dato</i>	<i>ukedag & klokkeslett</i>	Gudstjenestene er åpne for alle, men kun ortodokse troende kan ta del i Nattverden. Husk fasten og forberedelsesbønnene! Skal du ta del i Nattverden, må du komme i god tid til kirken.
Korleder: Torhild Agnes Svele	2018-19		
Menighetsråd: f. Johannes (formann), f. Serafim, Torstein Theodor Tollefsen, Vera Piatrova, Ludmila Mobeck, Toska Struksnes, Ronald E. Worley.	2. mar.	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Sandnes kl. 10 (Daleveien 3)
Revisjonskommisjonen: Inger-Johanne Nilssen, Torhild Svele og Svein E. Sandvold.	3. mar.	sønd. kl. 11:00	Liturgi Den ytterste dom Kjøttfasten Страшный суд. Мясопуст
Medlemsavgift (frivillig): kr.500,-	9. mar.	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Bergen kl. 10 (Florida)
Hellige Trifon Skita; mob.: 472 71 396	10. mar.	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Adams fordrivelse fra Paradis. Ostefasten. Сыропуст
Hl. Trifon forlag og Tidsskriftene «Tabor» og «Ortodoks Røst», www.ortodoks.org	11. mar.	mand. kl. 11:00	STORFASTEN BEGYNNER Начало великого поста
facebook.com/trifonkloster		kl. 18:00	Den Store Botskanon Великий покаянный канон
KIRKEFORENINGER OG MENIGHETER:	12. mar.	tirsd. kl. 18:00	Den Store Botskanon Великий покаянный канон
*St. Georg i Neiden	13. mar.	onsd. kl. 18:00	Den Store Botskanon Великий покаянный канон
St. Georgs ortodokse kapell i Neiden	14. mar.	torsd. kl. 18:00	Den Store Botskanon Великий покаянный канон
starost: Oiva Jarva	16. mar.	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Hurdal. Hl. Theodor Tyron. Velsignelse av kolyvo.
*Kirkeforeningen i Bergen	17. mar.	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Ortodoksens seier. Торжество Православия
Gudstjenestested: St. Sunniva på Florida.	24. mar.	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Hl. Gregorios Palamas
Starost: Sturla Olsen, tlf.: 56 33 09 05	31. mar.	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Korshyllingen. Крестопоклоняя
konto: 5233.05.01006	6. apr.	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Sandnes kl. 10 (Daleveien 3)
hjemmeside: www.ortodoksibergen.no	7. apr.	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Maria bebudelse / hl. Johannes Klimakos Благовещение
*Kristi Forklarelse i Rogaland	13. apr.	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Bergen (Florida)
Starost: –	14. apr.	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Hl. Maria av Egypten
/ konto: 3265.11.10407	21. apr.	sønd. kl. 11:00	PALMESØNDAG Вербное воскресенье
Hl. Martyr Elisabeths kapell	22. apr.	mand.	LIDELSESUKEN СТРАСТНАЯ НЕДЕЛЯ
Adresse: Daleveien 3, Sandnes	25. apr.	torsd. kl. 11:00	DE TOLV EVANGELIER. KRISTI LIDELSER. Страсти Христовы
hjemmeside: http://ortodoksstavanger.no/	26. apr.	fred. kl. 10:00	TIMEBØNNER – Царские часы
*Kristi Frembærelse i Tempelet i Bodo		kl. 13:00	VESPER OG UTVÆRELSEN AV ERITAFIET Вынос плащаницы
Lonni Lepp, Martinus Hauglid:		kl. 19:00	MATUTIN VED KRISTI GRAV, PROSESJON MED ERITAFIET. Ход с плащаницой
*Johnsegarden i Sogn og Fjordane	27. apr.	lörd. kl. 10:00	VESPER MED BASILIOS-LITURGIEN.
Inger Johanne Enger, 6977 Bygstad		kl. 21:00	LESNING AV APOSTLENE GJERNINGER
Leser: Asbjørn Olav Flåm, tlf. 57 71 69 00		kl. 23:30	MIDNATTSGUDSTJENESTE полунощница
e-post: kboklade@online.no	28. apr.	sønd. kl. 00:00	PÅSKEMORGENS OPPSTANDELSES GUDSTJENESTE OG LITURGI! Пасхальная заутреня с Литургией ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!
Hl. apost. Johannes Teologens kapell	4. mai	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Sandnes (Daleveien 3)
Gravplass: Helgøya kirkegård	5. mai	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Antipaskha. Hl. Ap. Thomas.
Det Ortodokse Kirkeakademiet i Oslo: fader Johannes mob.: 472 71 396	11. mai	lörd. kl. 10:00	Liturgi i Bergen (Florida)
NKR representant: fader Johannes	12. mai	sønd. kl. 11:00	Liturgi. De myrrabærende kvinner.
NTSF representant: f. Johannes	19. mai	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Den lamme mannen
Forum for Ortodoks Kirkesang:	26. mai	sønd. kl. 11:00	Liturgi. Den samaritanske kvinnen
«De myrrabærende kvinners» forening: Kontakt: Janette Khoury kontonr.: 2050 29 66945	En ortodoks kristen kan ta del i nattverden kun i en ortodoks kirke, og bør faste på onsdag og fredag, be sine bønner morgen og kveld fra bønneboken, tenne oljelampe eller vokslys og røkelse (på søndager og helligdager) foran ikonene, lese dagens tekst fra Bibelen og ta del i kirkens gudstjenester så ofte som mulig.		
Ikonmaler: Ove N. Svele, tlf. 22 63 06 09 e-post: ograsve@gmail.com	Воскресенье — это день Господень, приходите в церковь! SØNDAG ER HERRENS DAG, GÅ I KIRKEN!		
Nikolaifondet: gironr. 0540 0752704			
Menighetsbladet: Redaktør f. Johannes Teknisk/lay-out medarb.: Ove Nikolai Svele Korrektur: Peter Svele			

BØKER OG HEFTER
TIL SALGS I KIRKEN:

- *Tito Colliander: Gresk-ortodoks tro og livssyn; 54 sider, kr.50,-
- *Erkebiskop Paavali: Vår tro; 88 sider, kr.150,-
- *Hl. Serafim av Sarov; 108 sider, kr.150,-
- *Epifanij den vise: Hl.Sergej frå Radonesh 48 sider, illustrert. kr.50,-
- *Stavropoulos: Detakere i guddommelig natur / Ortodoks lære om frelsen; 88 sider, kr.130,-
- *Ortodokse Røster i Nord I – en antologi ved f.Johannes red.); 155 sider, ill. kr.220,-
- *Den ortodokse kirkes guddommelige liturgier Faste og variable tekster til de tre liturgier; 208 s., innb. ill.; kr.298,-
- *Roma og Konstantinopel. En økumenisk konfrontasjon; 40 sider, kr.50,-
- *Ortodokse Røster i Nord II – en antologi ved f.Johannes red.); 111 sider, ill. kr.150,-
- *En munk fra Østkirken: Om Liturgien. kr.50,-
- *Filokalia v/ f.Johannes; 189 sider, kr.200,-
- *Tjetverikov: Optina-klosteret. kr.170,-
- *Ortodoks bønnebok f.Johannes (overs. ect.); 192 sider, kr.248,-
- *Hl. Trifon av Petsjenga; 104 sider, ill. kr.150,-
- *Gudstjenester, sakramenter og skikker i Den ortodokse kirke, 32 sider, kr. 40,-

DEN SERBISKE ORTODOKSE
KIRKE – BISPEDØMMET
FOR STORBRITANNIA OG SKANDINAVIA

Bägerstvägen 68, 120 47 Enschede Gård, Stockholm, Sverige

NO.211

Desember 21, 2018

Til

Den høyverdige

Arkimandritt Johannes R Johansen

Hierodiakon Serafim K. Sørensen

Og til Hl. Nikolai menighet

Tvetenveien 13

0661 Oslo, Norge

16. mars henvendte arkimandritt Johannes og hierodiakon Serafim seg til oss med anmodning om å bli tatt imot i jurisdiksjonen til den Serbiske Ortodokse Kirkes bispedømme for Storbritannia og Skandinavia.

Samme anmodning kom fra Hellige Nikolai ortodokse kirke, Tvetenveien 13, 0661 Oslo, undertegnet av dr. philos. Torstein Theodor Tollfsen, som også ønsket å tilhøre den Serbiske Ortodokse Kirkes jurisdiksjon. Vi tok ingen beslutning selv, men sendte anmodningen til Den Hellige Synode for Den Serbiske Ortodokse Kirke for råd til beslutning angående dette spørsmålet.

Ifølge arkiv nr 689/sak nr 570, datert 21. mai 2018, besluttet den Hellige Synode for SOK å anbefale oss å ta imot Hellige Nikolai menighet i jurisdiksjonen for Den Serbiske Ortodokse Kirke ved bispedømmet for Storbritannia og Skandinavia, tillike med dens filialer og kommuniteter. En engelsk oversettelse av denne beslutning er lagt ved.

For at den oven nevnte ortodokse menighet i Norge skal forbli innen den ortodokse Kirkes kanoniske fellesskap tar vi imot den høyverdige arkimandritt Johannes og Hierodiakon Serafim og Hellige Nikolai Menighet – Den ortodokse kirke i Norge, med alle dens filialer i jurisdiksjonen til Den Serbiske Ortodokse Kirke ved bispedømmet for Storbritannia og Skandinavia.

Vi legger ved en kopi av beslutningen til den Hellige Synode for Den Serbiske Ortodokse Kirke nr 689/570 av 21. mai 2018

Med Guds Velsignelse

+ Dositej

Biskop av Storbritannia og Skandinavia

DEN HELLIGE SYNODE FOR DEN SERBISKE ORTODOKSE KIRKE

* * *

No: 689/570
21. mai 2018
Beograd

Kirkes jurisdiksjon: bispedømmet for Storbritannia og Skandinavia.»

Deres Nåde,

Vi har æren av å informere Deres Nåde om ovennevnte beslutning tatt i Den Hellige Synode, for kjennskap og videre behandling ifølge deres brev nr.88 av 30. april 2018.

På møte som ble holdt denne dato og med ovenstående registrering, har den Hellige Synode kommet til følgende beslutning: «Ifølge den søknad som er mottatt, har Hans Nåde Dositej, biskop av Storbritannia og Skandinavia fått i oppdrag å ta imot Hellige Nikolai Undergjørers menighet i Norge fra Konstantinopels Økumeniske Patriarkats jurisdiksjon – Erkestiftet for Russiske menigheter i Vest-Europa, til like med dens filialer og kommuniteter, til den Serbiske Ortodokse

Deres Broder i Kristus

*Biskop Irenej
For leder av den Hellige Bispesynoden
Biskop av Bachka*

Til: Hans Nåde Dositej, Biskop av Storbritannia og Skandinavia

ANNUS HORRIBILIS

* * *

Året 2018 ble et forferdelig år for vår menighet. Det som begynte under erkebiskop JOB, fortsatte med forsterket styrke under erkebiskop JEAN. Alt sammen iscenesatt av tre-fire forhenværende medlemmer av vår menighet – mennesker som vi skulle tro heller hadde alt å takke oss for etter at vi på mange vis hadde hjulpet dem både økonomisk, moralsk og praktisk med både utdanning og ordinasjoner! Men – tvert imot, ble den posisjon de hadde fått gjennom oss, benyttet mot oss. Og det var så grotesk at vi aldri hadde trodd det skulle kunne skje. Så dermed ble vi stående som offer for en rekke helt ubegrunnede beslutninger fra erkebiskopen i Paris. Han forbannet oss gjennom å ekskommunisere hele menighetsrådet og suspendere både prest og diakon. Først én gang. Så fant «disiplinær-kommisjonen» at det ikke var noe

grunnlag for suspensjon, så det ble opphevet! Men så ble suspensjonen iverksatt igjen etter påtrykk fra en viss person i Bergen (noe en journalist i avisen «Dagen» visste, men som vi ikke hadde den minste anelse om før etterpå). Alle anklager ble offentliggjort på hjemmesiden til erkestiftet. Der kan man se hva anklagene dreier seg om: Egentlig ingen ting. Det var kun uttrykk for et merkelig hat og ønske fra disse våre fiender i Oslo og Bergen som hadde fått erkebiskop JEAN på kroken. – Menighetsrådet så ingen annen mulighet enn å søke seg over til en annen jurisdiksjon, noe som ble gjort på basis av beslutninger på tre generalforsamlinger. 16. januar meldte vi menigheten ut av erkestiftet. Og det var i siste liten, for dagen etter begynte hele rabalderet for fullt. Like etter sendte f. Johannes og f. Serafim sine anmodninger

om «kanonisk fribrev» så en lovlig overgang til annen jurisdiksjon kunne finne sted. Det fikk vi aldri, ikke heller etter at biskop Dositej flere ganger henvendte seg dit. Det var tydelig at erkebiskop Jean ville holde oss fanget hos seg gjennom denne formaliteten.

For å gjøre historien kort: Erkebiskop Jean reiste så i slutten av november til Konstantinopel med mappen full av anklager mot oss og andre som han ville overlevere til den Hellige Synoden, slik at patriarken kunne dømme oss fra prestatjeneste og alt som er. Og våre uvenner i Bergen og Oslo annonserte jo dette på forhånd gjennom media mer enn en gang. Hva skjedde så: Jo erkebiskop JEAN møtte patriarken Bartolomeos som avtalt. Og da kunne patriarken fortelle ham at den Hellige Synode
forts. neste side ►

Bilde fra utstedelsen av dokumentet om vår innlemmelse
i den serbiske kirkens jurisdiksjon.

verken f. Johannes eller f. Serafim bundet til erkebiskop JEAN!

Vi hadde sendt forespørsel både til den russiske kirken i utlandet (ROCOR), til Moskva-patriarkatet og til Beograd. Og Synoden i Beograd besluttet tidlig å ta oss imot, mens ROCOR og Moskva ikke kom til noe resultat. Og slik endte vi opp i det beste alternativet (Se foregående sider). Etter alle anslagene, løgnene, baktalelsene og forræderiene fra våre tidligere medlemmer som stadig påstod at vi var blitt ukanoniske og ikke hadde gyldige sakramenter etc etc, så hadde situasjonen endt opp med det motsatte: Det var nå DE som ikke lenger var kanoniske, men heller fulgte erkebiskop Jean som opponerte mot beslutningen fra Synoden i Konstantinopel og ikke utførte ordre derfra!

Det er noe som heter at: Når enden er god, er allting godt! Og det er vel også i overensstemmelse med den hellige apostelen Pauli ord: «se på utgangen av deres ferd». Ja det er sjelden at et bibelord går så konkret i oppfyllelse: «Den som graver en grav for andre, faller selv i den.»

Nå er vår menighet etter beslutning i Synoden i Beograd, innlemmet i den serbiske ortodokse kirkes bispedømme for Storbritannia og Skandinavia ledet av biskop DOSITEJ. Vi kommer til å fortsette vårt menighetsliv som før, det ble bekreftet av biskop DOSITEJ flere ganger. Vi er fortsatt en mangenasjonalt ortodoks menighet av russisk opprinnelse og med russisk tradisjon, men nå i kanonisk enhet med Beograds patriarkat. Gud skje lov for alt! ■

den hadde hatt møte, og de hadde bestemt at eksarkatet i Paris skulle oppløses og at alle menighetene i erkestiftet skulle overgå til de lokale greske metropolittømmene i Europa! Han selv ble da stående igjen som biskop uten menigheter

og uten stift! Dette kom som lyn fra klar himmel! Og for oss kunne det ikke blitt noe bedre. Alle trussler og alle onde planer som var lagt mot oss viste seg å være tomme slag i luften! Vi hadde allerede forlatt erkestiftet og nå var ikke lenger

EVANGELISKE FORBILDER

av biskop Grigorij (Lebedev) av Schlüsselburg

(fortsettelse fra Menighetsbladet nr.4 2018.)

* * *

Nr. 8: *Og de (Simon og Andre-as) forlot straks sine garn og fulgte Ham (Mk 1:18)*

«Og da Han var gått litt lenger fram, så Han Jakob, Sebedeus' sønn, og hans bror Johannes iferd med å bøte sine garn i båten, og straks kalte Han dem, og de forlot sin far Sebedeus og fulgte Ham» (Mk 1:19-20)

Mennesker er fangstfolk som kaster ut sin sjels garn... Og garnene er hullete, og de forsøker å reparere dem. Og Herren kaller dem alle... Og ikke før har de kalte apostlene svart: «straks» gikk de... de gikk, forlot alt: sine eiendeler (garnene) ... ja, hva er vel eiendeler? – de fulgte Ham og forlot sin far...

Dette er et forbilde for den likegyldige sjel!

Hvor mange kall går vel ikke ubemerket gjennom den? ... Og den er dum, døv, følelsesløs... Men Herren kaller og kaller... Sjelen går fortapt på grunn av sin likegyldighet.

Nr 9: *Og det var i deres synagode en mann med en uren ånd, og han ropte (da Kristus kom inn i synagogen): Hva har vi med Deg å gjøre, Jesus fra Nasaret? Du er kommet for å ødelegge oss!... Jesus truet den og sa: Ti og far ut av ham! Og den urene ånd slet i ham og skrek med høy røst og for ut av ham. (Mk 1:23-26)*

Her er bildet på kollisjonen mellom Kristi verden og den verdslige

verden. Den verdslige verden utstår ikke Gud, og i den sjel som har begynt kampen for det gode, støter den forherdet det gode bort: «Vik fra meg... jeg liker ikke dette... dette er ikke noe for meg...» Og i de første sammenstøt mellom det gode og det onde, når det godes verden styrket av Guds kraft begynner å få overtak i sjelen, forlater det onde sitt vante tilholdssted og ryster sjelen på alle måter... Husk det!

Like utålelig trenger denne verdslige verden den kristne sjel også fra siden, fra utsiden, når sjelen kommer i berøring med den.

Nr 10: *Men da det var blitt aften og solen gikk ned, førte de til Ham alle dem som som hadde ondt, og de besatte (Mk 1:32)*

Hvorfor kommer folk til Kristus når kvelden senker seg på, når deres livs sol allerede går ned og de merker nattens kulde nærme seg? Hvorfor utsetter de sin vei til Kristus til den tid de ikke lenger er i stand til selv å gå, når de er syke og sårede? Hvorfor?

Nr. 11: *Og tidlig om morgenen, mens det ennå var aldeles mørkt, stod Han opp og gikk ut og drog bort til et øde sted og bad der (Mk 1:35).*

Se, det er et forbilde for deg, min sjel! Fatt mot, lukk deg inn i deg selv, bed, bed like til enden. Om bønnen var nødvendig for den syndfrie Guds Sønn, hvordan tror

du vel at du selvgodt kan holde deg i live uten støtte fra himmelen, uten å støtte deg til den himmelske Fader? Det er klart at du må utstå sår og at du faller rett som det er.

Nr 12: *Og en spedalsk kom til Ham (Kristus)... og sa: «Om Du vil, kan Du rense meg.» Og Han (Kristus) ynkedes inderlig over ham... og sa: Jeg vil; bli ren!... Og han ble renset. Og Han (Kristus) talte strengt til ham (sykdomsdemonen) og drev ham straks ut. (Mk 1:40-43).*

Slik er det i det jordiske liv. Mennesket kommer til Kristus helt dekket av syndens spedalskhet, og menneskets selvtilstrekkelighet er stor! Det tenker likevel på seg selv... på sine krefter, på den verslige makt... Men til Gud stiller det spørsmål om meningen med Hans eksistens, ja riktige eksamensspørsmål: «Du eksisterer jo, Herre... og Du er barmhjertig. Hvorfor hjelper Du meg da ikke?» Men Herren tilgir alt og venter tålmodig på at mennesket skal forbedre seg, og Han gir av sin miskunn også til dem som har en slik halv tro...

«Jeg ønsker at alle skal være rene». Herren ser bare strengt på en syk sjel, for Han vet at Hans miskunn heller ikke denne gangen vil få den til å omvende seg eller lyde Hans kall, men at den kommer til å fortsette sin flakkende vandring videre på syndens veier, på samme måte som den spedalske ikke heller adlød Herren

forts. neste side ►

EFRAIM SYRERENS BØNN

Hver dag, utenom lørdag og søndag, i den store fasten før Påske leses Efraim Syrerens bønn i alle ortodokse kirker. Den leses ved hver gudstjeneste, flere ganger, både morgen og kveld. Presten stiller seg fremfor den store porten inn til alterrommet, og sier:

Herre og Hersker over mitt liv, gi meg ikke likegyldighetens, mismodets, maktlystens eller skravlingens ånd.

Derpå faller han på kne og bøyer pannen mot marken. De forsamlede gjør det samme. Presten reiser seg straks opp igjen, og fortsetter:

Men gi meg, Din tjener, kyskhets, ydmykhetens, tålmodighetens og kjærlighetens ånd.

Sammen med menigheten gjen- tar han den dype bøyningen, reiser seg og avslutter bønne:

O Herre og Konge! La meg se mine egne synder, og ikke dømme min bror, for Du er velsignet i all evighet. Amen!

For tredje gang faller han til marken, og menigheten sammen med ham.

Slik leser man bønne i kirkene – det er en av de mange særegenhetene

i gudstjenesteordningen i den store fortidagers fasten. Men i enkelte kirker og klostere, der man har mer tid på seg, leser man bønne fullt ut. Etter Amen! Følger videre: Gud rens meg synder! Gjenta tolv ganger. De følges av like mange «små» bøyninger, såkalte «metanoier», og så gjentas bønne igjen, og avsluttes med en bøyning til marken.

Dette er Efraim Syrerens bønn. Den har en ærverdig alder: Hellige Efraim fra Syria døde i år 373

forts. neste side ►

❖ ❖ ❖ ORTODOKST FORUM – DET ORTODOKSE KIRKEAKADEMIET ❖ ❖ ❖

Oppstart kl. 18:00, avslutning ca. 19:30. Det blir enkel bevertning til foredragene.

Hellige Nikolai menighet, Tvetenveien 13, 0661 OSLO.

Alle er hjertelig velkomne!

DATO	TEMA	PLAN
07.03.	<i>Akathist og Jesus-bønn</i>	Akathist til den milde Jesus med Jesus-bønn
21.03.	<i>Akathist og Jesus-bønn</i>	Akathist til den milde Jesus med Jesus-bønn
04.04.	<i>Akathist og Jesus-bønn</i>	Akathist til den milde Jesus med Jesus-bønn
09.05.	<i>Foredrag v/ Jon Wetlesen: Presentasjon av diktsamlingen Nærværers forrang.</i>	Moleben: 18:00. Foredrag: 18:30.
23.05.	<i>Akathist og Jesus-bønn</i>	Akathist til den milde Jesus med Jesus-bønn
13.06.	<i>Foredrag v/ Torstein Theodor Tollefsen: «Kirkehistorie – Maximos Bekjenneren»</i>	Moleben: 18:00. Foredrag: 18:30.

Ved spørsmål, kontakt Simen Syvertsen: simens92@hotmail.com

Nr 13: *Og de kom til Ham (Kristus) med en verkbrudden... og de brøt hull (i taket) og firte ned sengen... Og da Jesus så deres tro (utførte Han et under)* (Mk 2:3-5)

Den første betingelse for at Guds kraft skal gripe inn i menneskets liv på velgjørende vis – det er at der er tro i hjertet, og det er derigjennom Gud griper inn i vårt liv. Er der tro

nok til en verdig og hensiktsmessig mottakelse av Guds kraft – da utfører Herren et under, men er der ikke tro, da blir det heller ikke noe under.

Dette er ikke på grunn av at Guds allmakt er utilstrekkelig, men fordi Guds makt ikke virker mekanisk. Har ikke mennesket tro, kan det ikke heller motta Guds kraft, for da ville dens virksomhet vært ent-

en mekanisk og liksom gjort vold på menneskets frie vilje, eller den ville vært hensiktsløs og liksom bare oppløst seg i rommet. Så vel det ene som det andre er utenkelig for Guds kraft, som er Det Høyeste Fornuftige Element. Derfor er det også sagt: «Og Han (Kristus) kunne ikke gjøre noen kraftige gjerninger der... og Han undret seg over deres vantro» (Mk 6:5) ■

► *forts. fra forrige side*

eller 377, og bønnen inngår i hans samlede skrifter som utvilsomt er ekte. Den kunne altså gi anledning til en nærmere granskning av hans forfatterskap som omfatter tre store bind, og hans asketiske livsideal. Eller av hans liv som historisk personlighet, eller av legendedannelsen rundt ham som anerkjent helgen både i østens og vestens kirke. Et rikt materiale!

Fristende hadde det også vært å undersøke når og på hvilken måte bønnen kom inn i gudstjenesteforordningen: litteratur på det området vokser jo fra år til år og synes å være spesiell akkurat nå. Et annet perspektiv skulle kunne åpne seg om man tok som oppgave å forsøke å tyde bønnen som et uttrykk for det asketisk-kristne livssynet: Hva mente Efraim Syrereren og hans samtids asketer med «likegyldighet», «mismod» og «maktlyst» osv? Svaret kunne føre oss til vidstrakte utflukter på Syrias, Egypts og Thebens «åndelige enger», til alle deres uendelig vise eremitter og munk, de hellige fedrene og deres strenge dyptlodding av menneskets sjel og evangelienes krav.

I denne sammenhengen kunne man også klargjøre hvorfor bønnen leses nettopp i fastetiden – altså ikke dens historiske, men heller dens etiske innhold, og dens verdi som kristen, religiøs kildekrift, som bønn.

Men dermed er mulighetene for undersøkelse ikke uttømt. For Efraim Syrerens bønn består ikke bare av ordene, handlingen hører jo også med til bønnen. Både i privat og kirkelig bruk av Efraim Syrerens bønn er den uadskillelig forenet med de gjentatte, dype bøyningene: uten dem er bønnen

ufullstendig, et fragment som ikke når sin hensikt.

Derfor kan også denne meget viktige del av bønnen være verd en kort, liten undersøkelse.

Abraham «falt på sitt ansikt» når Gud talte til ham, Jakob bøyde seg syv ganger til jorden da han møtte Esau, Moses og Aron falt ned på sitt ansikt fremfor hele Israels folk. Men også Fredag falt med ansiktet mot jorden i den tro at Robinson var gud, det samme gjør muhammedaneren på sin bønnematte. Det er en urmenneskelig handling som uttrykker anger, ærbødighet, frykt og underkastelse, og den brukes og forstås overalt der mennesker bor.

Apostlene Peter, Jakob og Johannes «falt på sitt ansikt i stor forskrekkelse» på Tabor fjell, og Paulus falt til jorden fremfor lys-visjonen på veien til Damaskus. På Oljeberget, like før sin død, falt Jesus «ned på sitt ansikt og ba». Dermed gav Han handlingen gyldighet for hele kristenheten... og for alle tider.

Men dermed fikk den også et nytt innhold. En av kristendommens særegenheter er at den omfavner alle, men gjennomlyser og omskaper. «Her er ikke jøde eller greker...» Kristendommen har råd til å ta opp i seg både greske og jødiske elementer, hedenske seder og skikker og tankemåter fra vidt forskjellige steder, og så snart de kommer i berøring med Evangeliet omsmeltes de, forvandles og foredles.

De kristne følger Mesterens eksempel, Han faller ned i anger: Fader, ikke som jeg vil, men som Du vil! Jeg er svak og ussel, miskunne Deg over meg en synder! Men han blir ikke liggende lenge, han reiser seg straks opp igjen. For Kristus har jo gjenopprettet mennesket.

Ifølge kristen oppfatning er mennesket ikke dømt til å krype på jorden, nedbøyd og sønderbrudt. Skaperen har i sin kjærlighet kalt oss til himmelen. Ved å ta menneskelig skikkelse, har Han hellet oss, og som helhet: både sjel og legeme. Menneskets legeme er tempel for Helligånden, uløselig forenet med Ham som stod opp fra de døde og før oss til himmelen.

Og hvor ofte og hvor dypt mennesket enn faller, så har det alltid muligheten til å reise seg igjen – av nåde. Syvogsytti ganger gis forlatelsen, hver gang ropet kommer i dyp anger: Forbarme Deg over meg, en synder! Får det forbarmelse og mulighet til å reise seg. Det er bare et ufornuftig barn som blir liggende og jamre seg når det har snublet.

Slik uttrykker den bedende med denne bøyningen en hendelse som er helt sentral for hvert eneste kristne menneske. Legemet uttrykker det sjelen fornemmer: Når jeg sier «ja», da nikker jeg i tillegg. Når jeg elsker, vil jeg omfavne og kysse objektet for min kjærlighet. «Jag velat kyssa varje rad», sier Runeberg om skildringen fra den finske krigen. Og ikke bare med tanken, ikke heller bare med tungen og leppene, lufrøret og stemmebåndene, men med hele det legemet som Gud har hellet, uttrykker den bedende det som hele hans vesen fornemmer.

Men samtidig er jo handlingen et symbol for en allmen-kristen sannhet som omfatter hele Kirken: Menneskets fall og gjenreisning i Kristus. På den måten går det personlige opp i det allmenne, den enkeltes eiendom, den enkeltes opplevele er også alles. Den kristne er jo alltid en del av fellesskapet, et ledd på Kirken, ingen kan frel-

forts. neste side ►

FRA MENIGHETENS LIV

SLAVA FOR HELLIGE SAVA AV SERBIA.

Vår menighet har feiret slava for hl. Sava i over 40 år, det begynte med f. Therapon, og siden har vi hvert år 27. januar feiret denne store og betydningsfulle hellige mannen, ikke

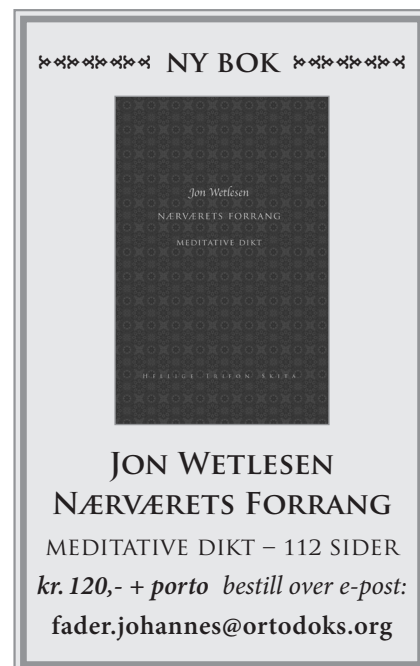
bare for serbere, men like mye for montenegrinere og makedonere, og derigjennom også for alle oss ortodokse ellers.

Hl. Sava ble den første erkebiskopen for den serbiske kirken, som i år feirer 800 års jubileum som autokefal kirke. Kort tid etter ble patriarkatet

i PEC opprettet, dette som senere ble flyttet til Beograd. Den serbiske kirkens selvstendighet/autokefali er således omtrent 300 år eldre enn den russiske kirkens autokefale status. Også i år feiret vi slava for hl. Sava, med mange folk og fest etterpå med mye god mat og hyggelig prat. ■

Slava for hellige Sava av Serbia, i hellige Nikolai kirke

► *forts. fra siste side «Preken: 4. sønd...»* nåde til en del av oss selv, gir plass for den i vårt hjerte slik at Guds Ånd blir vår ånd. Det er gjennom askese vi knytter nåden til oss. For oss er således askese ikke noe negativt, det er først og fremst en åndelig utvikling og trening som styrker det gode i oss og setter oss i stand til å stå imot fristelser og ondskap. Det hjelper oss til å beherske oss selv og vår situasjon. I Johannes bok fremstilles det bl.a. som å styrke dydene og bekjempe lidenskapene. Det gjør oss til Guds medarbeidere i frelsen, og frelsen det er nettopp å komme til seg selv, slik Gud har skapt oss, og få del i guddommelig liv. Derigjennom etterligner vi Gud, som vi

bærer bildet av i vårt innerste, og vi nærmer oss fullkommenheten og helligheten, dette som også kunne betegnes som å være helhjertet og hele, slik mennesket var i Paradis før syndefallet. Dette kalles også å være i Kristus.

Om vi ønsker å bli frelst fra synden og undergangen, må vi ta dette på alvor, vi må ikke late som om vi kan vente med dette til den ytterste dag, og satse på at Gud er snill og ikke bryr seg. Ja, Gud er god, men Gud er også rettferdig, og Han har gitt oss dette liv til å arbeide på vår frelse, og Han har gitt oss alle muligheter for det. Han gikk selv i døden for oss, og hver eneste dag er

Hans nåde tilgjengelig for oss. Det er vår oppgave å ta den imot og til egne oss den. Gjøre den til vår og la den prege vårt liv.

Hl. Johannes' bok «Stigen til Paradis» er en vanskelig og krevende bok, og den er ikke ment som folkelesning. Likevel er den av betydning for oss når vi leser annen mer tilgjengelig åndelig litteratur, for Johannes erfaringer og veiledning ligger innbakt i de andre åndelige forfatterenes bøker også. Ja, nettopp deri ligger hl. Johannes' storhet at denne hans ene og krevende bok har blitt så viktig fordi den har påvirket alle de åndelige veilederne

forts. neste side ►

GAVER INNKOMMET TIL KIRKEN

Givere til Hl. Nikolai menighet får skattefradrag for gaver til menighetens konto. Ønsker du skattefradrag på dine gaver må navn, adresse og personnummer oppgis. Man får skattefradrag på gaver fra 500 kr. til 40 000 kr. i løpet av et året.

GAVER INNKOMMET PÅ MENIGHETENS

KONTO 2050 03 19357

Vi fortsetter innsamlingen til kirkebygget i Oslo slik vi tidligere har informert om (jfr. menighetsblad nr.2 2014, s.13) ifølge vedtak på Medlemsmøtet, og vi ber om forsterket innsats og generøsitet for å fullføre kirkebyggprosjektet vårt. Mange har fast utbetaling fra konto, og flere nye gavegivere oppfordres til å komme på «banen» slik at vi kan realisere vår plan. Mange takk til alle dere som har sendt gaver på menighetens konto!

GAVER TIL KIRKEBYGG:

S Jankovska 800 M Bjelopetrovic 200 J Wetlesen 500 M Damcevski 500 L Avramovic 1000
P Pandevski 200 S Jenic 500 K A Kihle 250 M Ghebreab 50 M Kvalheim 500 Th Såheim 2000
L Hovstø 900 A Z Morch 1500 T Struksnes 1000 E Struksnes 1000 O G Svele 4500 I-J K Enger 1000
S Jerotic 800 D Markeng 1000 B Antic 400 J Chaffin 1200 R Worley 5000 L Polykarpova 1000
S Syvertsen 3000 S Balabanova 1000 J Dalen 5000 T Shpak 5000 J Khoury 10.000 I Rybak 3000
H O Wingerei 1000 M Draskic 500 Z Ranisavljevic 1000 Th Stange 400 S Nicolaysen 300 Z H-M 5000
I H F Anwar 2500 K Holmsen 200 I Waage 500 N Tovarloza 1000 S Sandvold 5000 I Jørgensen 300
R Nikolovska 1000 Hylland Munkelyd 300 I-J Nilssen 1000 A L Kavlie 1000 N Tomstad 500

FRESKER

D Markeng 1000+1000

SANDNES 2018

M&W Brasel 16000 H Semizhon 2500 I Knutsen 600 A Bertova 3000 D Lukyanenko 6100
V Siamashka 6000 A Iunian 8000 F Eie 1500 S Mostafavi 17140 Th Grønnestad 3000
f. Johannes 20 000 f. Serafim 5000 N Grønnestad 1500 V Kavaliova 500

BERGEN 2018

S Matthiesen 100 I Svolsbru 2400 S Olsen 1000 L Hagelin 3000 M Olsen 5000
A Leontieva 1500 I Znamenska 800 D Markeng 3000 L Mobeck 5000

– HJERTELIG TAKK FOR ALLE BIDRAG !

► *forts. fra forrige side*

og forfatterne i de 1500 år som har gått siden den ble skrevet.

Kirkeåret består ikke bare i en rekke søndager, hver uke har syv dager, og hver dag har muligheter for å oppdage Gud og oss selv og til å nyttiggjøre oss de mulighetene Gud gir oss gjennom sine helliges veiled-

ning og sin Hellige Ånds nåde. Det er vår oppgave å gjøre vårt eget liv til en stige. Det første steget er her på jorden, det øverste er i Guds paradis. Vi må være bevisste på hvordan vi kan bevege oss fra det ene trinnet til det andre oppover. Vi oppdager at livet vårt er ment som en bevisst vei, hvor vi selv er Guds medarbeidere i frelsen, hvor det både er strabaser

og hvilepunkter, men det er først i paradis vi kan puste lettet ut, inntil da må vi regne med strev og kamp, men om den er ledsaget av troen, vil det hele tiden ha mening og gi mening. Dette er noe av den viktigste undervisning hl. Johannes Klimakos gir oss. Må han alltid be for oss som ærer hans minne og verdsetter hans verk. ■

returadresse:

HELLIGE NIKOLAI KIRKE
Tvetenveien 13, 0661 Oslo

B

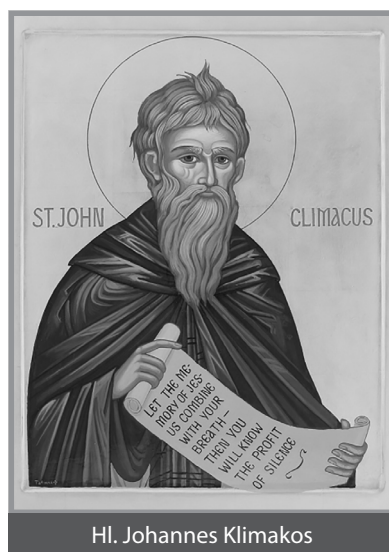
PREKEN: 4. SØNDAG I FASTEN – JOHANNES KLIMAKOS

På fjerde søndag i Den store og hellige fasten feirer vi en av kirkens største og mest innflytelsesrike asketiske fedre, Johannes av Stigen eller Klimakos. Han ble født år 525 i Konstantinopel og fikk god utdannelse, men var ikke tilfreds med livet der, og da han var 16 år gammel begav han seg til Sinai, til Hl. Katarinas kloster. Og der kom han til å tilbringe mesteparten av sitt liv som munk og forfatter og åndelig veileder. Da Johannes var 35 år, døde hans lærer og veileder, og Johannes selv begav seg ut i ørkenen omkring klosteret, og der bodde han i ensomhet i 40 år, inntil han ved 75 års alder ble valgt til leder for klosteret. På slutten av sitt liv begav han seg likevel atter ut i ørkenen, og der døde han, uvisst hvilket år.

Johannes levde et liv i streng og krevende askese, for han lengtet etter fullkommenheten, og for ham var livet en vandring tilbake til paradiset, og denne vandringen foregikk som en åndelig trening og asketisk arbeide på seg selv.

De erfaringene Johannes gjorde, det han lærte av sine veiledere og i sitt eget liv, det skrev han ned i en bok. Og det ble en stor bok, en bok som hører med blant perlene i den ortodokse kristne

litteraturen: Stigen til Paradiset. Og det var en krevende tittel. I innledningen skriver han: «For alle dem som ivrer etter å få sitt

navn oppskrevet i Livets bok i himmelen, er denne boken en umistelig veiledning. Om vi ferdes på denne vei, vil vi se at den som følger dens råd, blir bevaret uten skade gjennom alle de hinder som er på veien, og at den viser oss en solid og grunnfestet stige som leder oss opp fra det jordiske til det aller helligste, til Guds kjærlighet».

Denne boken er skrevet for hans medbrødre i hl. Katarinaklosteret. Den er derfor usentimental og uten innpakning. Her kalles tingene ved deres rette navn, han legger ikke skjul på noe. Det er hva vi kan kalle en åndelig realis-

me. Den peker hen på hellighet og fullkommenhet. Dette som er det felles mål for alle mennesker, enten man lever i verden eller i kloster. «Vær fullkomne, som deres Fader i himmelen er fullkommen». «Vær hellige, for jeg er Hellig». Det er kallet og utfordringen som setter tema for denne boken. Og dette fremstilles som en stige til paradiset, en stige med 33 kapitler etter antall av Jesu år, kapitler som omhandler stadiene i det åndelige livet.

Den ortodokse kirke lærer at frelsen ikke er noe vi får del plutselig etter døden i form av en uventet og uforskyldt gave på tross av at vi fremdeles er syndige mennesker. Kirken lærer at frelsen begynner i dette liv, og at den er en skapelse og utvikling basert på Kristi frelsesverk for oss og Guds Hellige Ånds nåde. Ja, at frelsen ikke er mulig uten Guds nåde, for meningen er ikke at vi skal frelse oss selv. Men hva er da Guds nåde? Her er det mange som har vage og uklare forestillinger. Nåden er Guds livskraft som han i sin kjærlighet gir oss del i ved sin Hellige Ånd. Og denne har alle mennesker tilgang til gjennom de hellige sakramentene: dåpen, myronsalvingen og nattverden. Og gjennom bønn, faste og gode gjerninger gjør vi denne Guds

forts. på side 10 ►